

Hoe een
Fiat 500
mijn leven veranderde

NELLEKE DE WIT

INHOUD

Wat je gaat leren	3
Voorwoord	4
Waar jij nu staat, heb ik ook gestaan.....	5
Mijn jeugd (g)een peulenschilletje	6
De snelkookpan van mijn studententijd	7
Toen was het op	10
Been there... ..	11
Het keerpunt	14
Fiat 500	16
Actie	19
Op naar mijn hart	20
Jamaar.....	22
Wie ben ik?.....	24
Zelfacceptatie	26
Wat wil ik?	29
Van futloos naar (eindelooze) power!	32
Samenvattend.....	35
Over Nelleke de Wit	37

Wat je gaat leren

- Hoe je het doel van jouw leven vindt.
- Welke invloed jij hebt op je leven, ondanks omstandigheden!
- Wat je allemaal wél kunt, ook als het briefje uit de hemel (nog) niet komt.
- Dat het 'komen tot je doel' niet een bepaalde staat is waarin je verkeert, maar een *proces* van persoonlijke ontwikkeling, waarin je steeds meer jezelf wordt, precies zoals God jou heeft bedoeld.
- Dat deze ontwikkeling investeringen vraagt.
- Dat je de dingen waar je gelukkig van wordt, mág doen. Sterker nog: dat God er ook heel blij van wordt, wanneer je je hiermee bezig houdt.
- Dat je goed bent zoals je bent, mét je onvolkomenheden, omdat je Gods geliefde dochter bent.
- Dat het cruciaal is dat je jezelf eerst helemaal accepteert.
- Dat je helemaal niets hóeft of moet...
- De universele stappen om te gaan bloeien
- Het geheim van een leven uit vrijheid.
- En nog veel meer!

Voorwoord

In dit e-book neem ik (Nelleke) je graag mee in mijn persoonlijke verhaal.

Jarenlang leefde ik mijn leven in reactie op omstandigheden, als een stuurloos schip, dobberend op de waan van alle dag. Ik deed de dingen die ik wilde, was ambitieus en streefde van alles na. Ik had het erg goed; lieve man, kinderen, goede baan, goed salaris, prachtig huis en een dikke auto voor de deur.

Toch bleef het knagen: is dit het nou? Waarom ben ik hier? En wat kan ik persoonlijk nu precies toevoegen? Ik voelde me onvervuld en onvoldaan. Er kwam niet uit wat erin zat. En ik voelde me daar weer schuldig over, omdat ik 'toch alles had wat mijn hartje begeerde?' Ik verlangde ernaar om 'uit mijn ei' te komen, maar had geen idee hoe of wat en waar te beginnen.

Totdat ik mijn leven een belangrijke wending wist te geven, gestimuleerd door verschillende belangrijke inzichten en inspirerende mensen die op mijn pad kwamen. En door vervolgens ook daadwerkelijk stappen te zetten om uit te gaan zoeken wie ik nu daadwerkelijk was en wat ik wilde. En te ontdekken hoe dat zich precies verhoudt tot Gods wil met mijn leven.

Ik vertel je mijn verhaal, omdat ik hoop dat het jou zal inspireren en zal laten nadenken over je eigen leven.

Ik geef je ook tips over hoe jij achter Gods purpose met jouw leven kunt komen, zodat ook jij kunt stoppen met zoeken en in plaats daarvan zult gaan vinden en het leven kunt leiden waarvoor jij bent gemaakt. Speciaal daarvoor voegde ik vragen toe die je voor jezelf kunt beantwoorden. Print dit E-book even uit en beantwoord de vragen direct tijdens het lezen, of neem de vragen over in een notitieboekje; net wat jij fijn vindt.

Hopelijk inspireert dit E-book je om tot **actie** over te gaan en stappen te gaan zetten richting een leven vanuit rust en balans, waarin je, door simpelweg volledig jezelf te zijn, 'ten volle leeft' en het gevoel hebt dat je doet waarvoor je bent gemaakt. Dat het 'klopt'. Voor zowel jou als je omgeving en daarmee voor God, onze Schepper, waar alles mee begint en eindigt.

Veel inspiratieplezier!

Nelleke

Waar jij nu staat, heb ik ook gestaan

Herken je dat, dat je soms de enige lijkt die maar op zoek blijft naar wat je nu echt wilt? Naar het doel van je leven? Dat je (misschien zelfs na een burn-out) toch weer telkens in hetzelfde stramien vervalt, terwijl je eigenlijk, diep van binnen iets heel anders zou willen? Maar ja, die hypotheek... Of: omscholen heb je echt geen trek meer in. Wat als je nu wéér verkeerd kiest? Je wilt zo graag een keer vruchten gaan plukken van al die tijd van zwoegen en niet langer investeren.

Ik kan je zeggen dat je niet de enige bent. Jaren heb ik hiermee geworsteld. Ik begrijp helemaal hoe je je voelt! Jarenlang was ik diep van binnen een puinhoop, terwijl ogenschijnlijk alles op orde was. Toch heb ik mijn leven een wending weten te geven, waardoor ik nu wél gelukkig ben én het idee heb dat ik het doel vervul dat God met mijn leven voor ogen had. Het 'klopt'. Omdat ik jou datzelfde geluk ook gun, en ik ervan overtuigd ben dat dat voor jou ook mogelijk is, neem ik je graag mee in mijn levensverhaal. Niet om je te laten zien hoe goed ik het allemaal wel niet heb gedaan, maar om je te inspireren.

Lees vooral even verder; ik weet zeker dat je sommige dingen zult herkennen! En ik ga je tips geven om uit je situatie te komen!

Tip: het is goed om (een keer) goed over jouw eigen leven na te denken. Enerzijds omdat het je helpt om negatieve situaties te verwerken en een plek te geven. En anderzijds omdat het je ook inzicht zal geven in jouw proces hoe je de persoon geworden bent die je nu bent: je kunt van je verleden leren. En van daaruit kun je inzien wat je (op dit moment) kunt doen om je leven een positieve wending te geven als dit nodig blijkt te zijn.

Waar sta jij op dit moment? Hoe gaat het met je?

Wat zou je graag willen leren in de komende weken/maanden?

Mijn jeugd (g)een peulenschilletje

Mijn jeugd was niet makkelijk. Tot mijn 17^e ben ik opgegroeid in een vrij rechts, gereformeerd gezin. Beide ouders emotioneel instabiel wat zich uitte in allerlei soorten problematiek (achtervolgd door pijn uit hun eigen jeugd). Als jongste van vier had ik daar niet bewust last van. Ik was altijd vrolijk, droomde een eind weg en had zo mijn eigen manieren om te ontsnappen aan het grote-mensenleven waar ik eigenlijk al middenin zat. Dat mijn gevoel van diepe eenzaamheid en verlatenheid te maken had met ouders die er eigenlijk niet waren, besepte ik niet.

Dat ik anders was dan anderen vanwege mijn gevoeligheid, kon ik niet bedenken. Ik observeerde en analyseerde de wereld, zonder het gevoel te hebben er echt deel van uit te maken. Mijn vriendinnetjes uit de kerk waren, met hun ouders die mij vaak opvingen, als een veilige haven en brachten veel blijdschap in mijn leven. Thuis was ik de pias, die het altijd gezellig probeerde te maken wanneer er spanning was.

Samen met mijn broers en zus zorgde ik ervoor dat het thuis draaide, ook op momenten dat de situatie thuis escaleerde. Ik probeerde een zo normaal mogelijk leven te leiden, ondanks het gemis aan liefde en geborgenheid, waarvan ik me totaal niet bewust was, ook al was het allemaal niet zo gezellig thuis. Regelmatig zat ik 's nachts op de bovenste traptrede, omdat ik niet kon slapen, me angstig voelde, ik bang was dat ik de volgende ochtend niet meer wakker zou worden en dan naar de hel moest, omdat ik geen 'nieuw hartje' had.

Onbewust ontwikkelden zich allerlei angsten in mijn leven, die ervoor zorgden dat ik in psychologietermen 'onveilig was gehecht'. Onveilige hechting zorgt ervoor dat het lastig(er) is om mensen te vertrouwen en dat je jezelf niet vrijuit ontwikkelt tot degene die je echt bent.

Toen mijn broer en zus uit huis werden geplaatst en ik alleen achter bleef, besloot ik na verloop van tijd ook weg te gaan. Intuïtief voelde ik aan dat de omgeving waarin ik zat, niet goed voor mij was. Op mijn 17^e ging ik op eigen benen en, ondanks een diepe angst voor het leven - een soort onveilig gevoel, besloot ik dat ik 'het zo nooit zou gaan doen'. Ik zou 'normaal' blijven 😊.

Mijn angst stopte ik weg. Dat ik in een soort 'overlevingsmodus' zat had ik geen weet van.

Tip: angst zorgt ervoor dat je continu op je hoede bent, waardoor je moeilijk kunt ontspannen en genieten van je leven. Wees of word je bewust van je zorgen en angsten, zodat je er mee aan de slag kunt gaan om los te laten.

Wat is jouw (levens)verhaal?

In hoeverre had jij een veilige of onveilige gezinssituatie? En wat is het effect daarvan op jouw leven?

De snelkookpan van mijn studententijd

Vol enthousiasme stortte ik mij in het studentenleven. Bevrijd van alle ballast van mijn ouderlijk huis, zou ik nu helemaal gelukkig worden.

Mijn studiekeuze baseerde ik op rationele argumenten. Ik had geen idee wat bij mij paste en maakte een veilige keuze. Ik ging naar de universiteit, want ik had nu eenmaal het VWO op mijn sloffen gedaan. Daarnaast zette ik mij meer dan 100% in voor de studentenvereniging, zat overal op en in en had een programma van 6.30u 's morgens tot midden in de nacht. Ik was te vinden op alle borrels, begon aan meerdere studies tegelijk, waar ik binnen een jaar mee stopte. Niet gewend om ook maar een boek te lezen of echt hard te leren voor een tentamen, lukte het mij niet om het tempo van de studie bij te benen. En ik stopte ermee.

Ik ging voor een aantal maanden werken in het buitenland en startte erna met een HBO-studie. Lekker aan het handje mee. Verplichte lessen, om mijn gebrek aan discipline op te lossen. Dat werkte wél en iets later dan gepland had ik uiteindelijk een mooi diploma op zak.

De universitaire studie moest echter ook alsnog worden afgerond, want ik wilde toch zeker niet opgeven of falen. Ik zou immers geen 'loser' worden. Om alles te kunnen betalen, werkte ik een aantal dagen per week, naast mijn fulltime studie, lidmaatschap van de studentenvereniging en regelmatig bezoek van de sportschool. En ondertussen had ik ook nog een vriend. Met wie het ook weer uitging.

Langzamerhand begon ik vast te lopen. Ik was constant druk, in de 'doe-stand', op weg naar... ja, waar precies naartoe? Ik kreeg allerlei klachten, hartkloppingen en angst- en paniekaanvallen. Ik voelde dat ik de grip op mijn leven kwijt raakte, waardoor ik het spaansbenauwd kreeg. Leek ik dan toch meer op mijn ouders dan ik wilde? Zou ik mijn leven dan ook niet 'op orde' gaan krijgen?

Mijn leven werd geregeerd door angst.

Tip: het is nodig om eerst puin te ruimen, zodat er ruimte en energie ontstaat voor nieuwe dingen. Emoties zijn aan elkaar gekoppeld. Dus je kunt niet intens blij, vrolijk en gelukkig zijn, als er nog ergens in je leven negatieve emoties zijn als boosheid, verdriet, angst machteloosheid, frustratie. Ruim je rotzooi op en ervaar dat er ook (weer) nieuwe ruimte komt voor positieve emoties en gevoelens.

In hoeverre heb jij je studiekeuze gebaseerd op rationele argumenten?

In hoeverre ben jij constant aan het rennen? Welke angst(en) zit daaronder?

Toen was het op

Vanbinnen vechtend tegen de bierkaai, maakte ik mijn studie af, kreeg ondertussen een nieuwe relatie en trouwde met mijn lieve man Marco. Ik vond een baan die aansloot bij mijn studies en dacht: nú heb ik alles op orde.

Not.

Ik belandde in een vette burn-out. Volledig opgebrand en in de knoop. Kon geen prikkel meer verdragen en alleen nog maar huilen. Niet gewoon 'even huilen', maar uren achter elkaar. Alle ellende, pijn en verdriet van mijn jonge jaren en alle stress van de jaren erna, kwamen er in één keer uit. Ik had geen idee wat er gebeurde en dacht dat dit het moment was dat ik 'dus gestoord' zou worden en mijn ouders achterna ging. Het voelde als een glijbaan waar ik opzat en waarvan ik niet wist waar en wanneer die zou stoppen.

Tijd voor hulp.

Samen met een (ontzettend lieve!) creatief therapeute begon ik in te zien dat ik kernegezond was, maar dat ik nooit had geleerd emoties te herkennen, laat staan ze te verwerken. Al die tijd leefde ik alleen vanuit mijn hoofd. En niet vanuit mijn hart. Dat wilde ik ook helemaal niet, want daar lag immers het één en ander aan puin dat nog moest worden geruimd. Ik had mijn hart en gevoel volledig afgesloten, had geen zin meer in 'gedoe', wilde niet zielig zijn, al helemáál geen probleemgeval zijn en had het volkomen genegeerd.

Langzamerhand kreeg ik, na een heftige periode, het vertrouwen in mijzelf terug en leerde ik dat het normaal is om te huilen wanneer er pijn in je leven is. Dat je dat moet *verwerken*, om weer ruimte te kunnen maken voor nieuwe energie. Waar ik dan ook best even de tijd voor nam.

'Mooi', dacht ik vervolgens, 'dat hebben we ook weer gehad'.

Nú word ik gelukkig.

Tip: als je merkt dat je er zelf niet uitkomt, omdat jouw jeugd zo heftig is geweest, of omdat je traumatische ervaringen hebt, schakel dan hulp in. Probeer het niet zelf op te lossen, maar zoek iemand die je in dit proces kan helpen. Bijvoorbeeld via www.totalbalance.nl , via www.ikzoekchristelijkehulp.nl, via www.cvppp.nl, of via www.christencoaches.nl.

Het vervolgens regelmatig stilstaan bij gebeurtenissen en deze verwerken, zorgen ervoor dat alles in je hart kan blijven 'stromen'. Weten wat je wilt en leven vanuit energie lukt alleen als je je emoties tijdig verwerkt. Zolang dat niet het geval is, heb je een enorm energielek doordat je je emotie binnen wilt houden.

Heb jij je emotionele huishouding op orde? Of ligt er nog een berg verdriet of boosheid uit je verleden wat je constant achtervolgt en je energie opeet?

Been there...

Ik vond een financiële baan die aansloot bij de studies die ik had gedaan en ging gelijk goed verdienen. We kochten een mooi huis, een dikke auto. Ik werkte parttime, maar voelde me aan het eind van iedere week volledig opgebrand. Het ging weer knagen; is dit het nou? Wat doe ik fout? Wat doe ik hier nou eigenlijk op deze wereld?

Ik vond er niets aan, voelde me niet gelukkig.

Niet op mijn plek, stuurde ik ontslagbrief na ontslagbrief, om toch telkens weer op eenzelfde soort plek te belanden, die aansloot op mijn studies en CV. Gék werd ik ervan! Ik voelde me vastzitten en gefrustreerd. Gefrustreerd door alle grote organisaties waar ik zat en waar men voor mijn gevoel helemaal niet op mijn doortastende en resultaatgerichte aanpak zat te wachten. Ik wilde zó graag wat betekenen, gezien en erkend worden voor mijn harde werk.

Zonder resultaat.

Waardoor ik nog harder ging werken. En ik nóg moeier thuiskwam. Ik voelde me schuldig en ondankbaar. Ik had het zó goed, maar bleef toch piepen dat 'dit 't niet was'. Ik moest toch écht gaan leren om meer te leven vanuit dankbaarheid voor alles wat ik wél had...

Tip: wees je er bewust van als het niet goed gaat in je werk of in je relaties. Ofwel je loopt ervoor weg en denkt er niet over na, waardoor je steeds in hetzelfde patroon vervalt. Ofwel je wordt je er bewust van, gunt jezelf tijd om goed na te denken over de situatie en ga keuzes maken die het negatieve patroon doorbreken.

Regelmatig is het ook Gods Geest die je met zijn zachte stem duidelijk wil maken dat Hij graag wil dat je een andere weg kiest... Dus bid voor wijsheid en voor rust, zodat je de juiste keuzes zult maken.

Herken jij het dat je liever afscheid wilt nemen van een bepaalde situatie, maar dat je tóch blijft zitten, tegen beter weten in? Wat is het effect op je leven? Voor je energieniveau, je evt. relatie, je kinderen, je gezondheid, je sociale contacten...

Wat moet er gebeuren voordat je stappen gaat zetten in een andere richting?

Het keerpunt

Op een dag volgde ik een training voor mijn werk over 'werkplezier'. De coach die de training leidde, vroeg ons een plaatje uit te zoeken dat paste bij ons gevoel over de baan die we hadden. Zonder aarzelen pakte ik een plaatje met daarop een 'nooduitgang'. Dat is waar ik doorheen zou willen stappen. Zo snel mogelijk. Moe als ik was en 'klaar' met de hele organisatie waar ik zat. Ik voelde me tegelijkertijd verdrietig, omdat ik niet wist wat ik dan wél moest gaan doen.

Totdat de trainer uitlegde dat werkplezier te maken heeft met twee belangrijke zaken, namelijk

- 1) Talenten
- 2) Passie

Als beide elementen in je werk zitten, dán zit je op je plek.

Het lijkt misschien superlogisch, maar opeens viel bij mij het kwartje. Ik deed (a.) werk dat helemaal niet aansloot bij mijn talenten (had op de basisschool al een 5 voor rekenen :-)) en (b.) mijn passie lag er al helemáál niet (ik háát cijfers)!

Ik zag in dat ook dit te maken had met het feit dat ik vooral vanuit mijn hoofd leefde en niet vanuit mijn hart. Dat ik ook in mijn werk constant rationele keuzes maakte. Dat dát de oorzaak was van mijn frustratie. **Mijn hart en gevoel zeiden constant wat anders dan mijn hoofd, wat ik volledig negeerde.** Onbewust weliswaar, wellicht gevoed door de gedachte dat je je niet moet laten leiden door je gevoel, wat ik vaak genoeg had gehoord. Maar ik werd me er op dat moment opeens van bewust.

Geen wonder dat ik altijd moe was! Als je altijd tegen je gevoel ingaat, kost dat een berg energie. Al helemaal wanneer je een gevoelig typetje (hsp) bent.

Wat ik ook begon te beseffen was dat IK de enige was die verandering kon brengen in mijn situatie. Wachten op erkenning van anderen, van mijn leidinggevenden, had geen zin. Wat ik in feite daarmee deed, was de regie en de verantwoordelijkheid buiten mezelf neerleggen en afwachten. Ik voelde me zelfs een beetje 'slachtoffer' van mijn situatie. En dat was niet écht effectief gebleken tot dan toe. **Ik voelde dat ik de erkenning op een andere plek moest gaan zoeken en zelf daarin regie moest gaan pakken.**

Tip: *ieder uur dat je besteedt aan activiteiten waarin je niet je talenten of passie kwijt kunt, kun je níet besteden aan dingen waarbij je wél je talenten en passie zou kunnen inzetten. Als je iets doet waar je talenten en je passie liggen, is de kans op succes veel groter dan wanneer je iets doet wat daar helemaal niet bij past.*

Wat zijn jouw talenten en waar word jij heel blij van?

In hoeverre bestaat jouw dagindeling op dit moment uit activiteiten waarin je zowel je talenten als je passie kwijt kunt?

Ben jij een 'slachtoffer' van je situatie, of heb je zelf de regie?

Fiat 500

Ik besloot dat het hoog tijd was voor verandering en ging nadenken over wat ik dan wél heel graag zou willen. Met mijn *hart*. In een tijdschrift las ik ergens dat het zou kunnen helpen om te bedenken waarop je weleens jaloers was. Welk beroep was dat dan. Ik kon geen beroep bedenken, maar wist wel dat ik heel graag iets voor mijzelf zou doen en dat ik dan in een **Fiat 500** zou willen rijden. Als symbool voor mijn vrijheid, voor het nemen van mijn verantwoordelijkheid. Ik piekerde me vervolgens suf, zocht me rot, maar had verder geen idee wát ik dan graag zou willen doen. Als ik bedacht wat ik wilde of voelde, bleef het 'blanco'.

Wat wél gebeurde was dat ik een soort 'hoop' begon te voelen, omdat ik langzamerhand begon te begrijpen waar mijn onvrede vandaan kwam.

Tip: God heeft ons allemaal een droom of dromen in ons hart gegeven. Dat zijn geen zelfzuchtige verlangens, maar verlangens die aansluiten bij het grootste gebod wat Jezus ons gaf, namelijk: heb God lief boven alles en je naaste als jezelf. God zegt immers in Zijn woord dat wanneer je gelooft, de Heilige Geest in je hart komt en daar mag je uit gaan leven.

Soms zeggen we wel dat we God liefhebben, maar als je jezelf niet liefhebt of je naasten niet, hebben we God dan wel écht lief?

God geniet ervan wanneer we van onszelf houden. En Hij vindt het geweldig wanneer we goed voor onszelf zorgen, zodat we vanuit die overvloed aan liefde, op onze beurt weer liefde gaan uitdelen aan de wereld om ons heen.

Ben je bang dat je egoïstisch bent als je erover nadenkt wat jij graag zou willen doen, hebben of bereiken? Bid dan om Gods liefde zoals die beschreven staat in 1 Corinthiërs 13:4-7. Deze liefde is niet egoïstisch.

Pas als je van jezelf gaat houden en naar je eigen hart gaat luisteren, kun je werkelijk anderen gaan liefhebben. Het gaat niet om die Fiat 500, maar voor mij stond deze symbool voor nieuwe energie en hoop. En zo kan iets van schoonheid of iets wat we onszelf gunnen ons zó blij maken, dat we ineens uit een dal beginnen te klimmen...

Waar droom jij stiekem van?

Zijn er mensen voor wie jij bewondering hebt? Wat doen zij of wat hebben zij, wat jij ook zou willen doen of hebben? Wat kun je van hen leren?

Actie

Ik wilde verder. Wist niet waarheen, maar wat ik wel wist, was dat ik geld nodig zou hebben voor als ik voor mijzelf zou gaan beginnen. En wat ik wél al kon doen, om dat startkapitaal te realiseren, was voor mijzelf beginnen op mijn oude vakgebied. Als ik dát zou kunnen, zou ik zeker slagen in een eigen bedrijf op het gebied van waar mijn hart zou blijken te liggen...

Ik schreef mij in bij de KvK en meldde mij bij allerlei intermediairs voor interim-opdrachten. Binnen de kortste keren voelde ik mij de koning te rijk toen ik mijn eerste factuur mocht sturen naar een opdrachtgever. Yes, ik was eigen baas... . De stappen die ik had gezet, brachten me waar ik wezen wilde. Een aantal maanden later reed ik apetrots in mijn eigen Fiat 500...

Tip: de kleine eerste stappen, kunnen al ontzettend veel voldoening geven.

Heb je enig idee wat jij graag zou willen doen of bereiken?

Zijn er misschien al kleine stappen die je zou kunnen zetten in de richting die je op wilt, ook al heb je je doel nog niet helder?

Op naar mijn hart

Er was iets wezenlijks veranderd. Ik voelde waar de oplossingsrichting zat en merkte dat ik hoop kreeg. Hoop op verandering. En 'hoop doet leven'! Het zette me in **beweging**. Via via vond ik een christelijke coach die mij hielp uit te zoeken waar mijn hart nu precies lag. Door middel van allerlei creatieve opdrachten, ontspanningsoefeningen en gesprekken met haar, lukte het mij om beter in contact te komen met mijn gevoel en deze serieus te gaan nemen.

Ik leerde ook dat God ons niet voor niets met verstand én met gevoel heeft geschapen. Dat Hij ook niet voor niets in de Bijbel iets zegt over het ontwikkelen van je talenten. Als je activiteiten onderneemt die passen bij je talenten, dan kost het je relatief weinig energie, omdat ze je makkelijk afgaan. Als je vervolgens ook nog iets doet wat je hart heeft/je passie, dan kun je bloeien en voel je je gelukkig.

Doordat je **energiebalans** veel beter is.

God wil niet dat wij dingen doen die niet bij ons passen, omdat dat ons futloos maakt. Daardoor zijn we constant op onszelf gefocust, bezig met onze frustratie, waardoor we anderen weer niet kunnen dienen en liefhebben, omdat daar dan minder energie voor over is.

Hij wil dus eigenlijk 'gewoon' dat wij gelukkig zijn! Daar zijn alle geboden immers ook op gericht. De samenvatting van de wet is daarover vrij duidelijk. Die gaat alleen maar over 'Liefde'.

Hij wéét dat ieder van ons in het diepste van zijn hart 'liefde en erkenning' nodig heeft om ten volle gelukkig te zijn. Dat is onze motorolie. Zo heeft Hij ons zelf gemaakt, zodat wij Zijn liefde kunnen aanvaarden en zodat wij liefde kunnen ontvangen van de mensen om ons heen. Zodat wij vervolgens weer mogen uitdelen door de overvloed die er is bij onze Bron.

God wil onze belemmeringen uit de weg ruimen; Hij belooft ons zelfs een 'nieuw' hart in plaats van een beschadigd hart, vol pijn en ellende. Om daarmee alsnog te kunnen voldoen aan onze missie: LIEFHEBBEN.

Ik geloof dat God wil dat wij gelukkig zijn en dat wij dat zijn door te luisteren naar wat Hij in ons heeft gelegd toen Hij ons schiep. Wij krijgen niet allemaal nog een extra briefje uit de hemel. Ons hart wijst ons de weg.

Hij heeft ons sowieso de Bijbel gegeven, waaruit we kunnen leren wat Hij wil. Hij heeft ons daarnaast bij onze schepping een heleboel tools gegeven, in de vorm van unieke gaven en talenten, waardoor de één een hand en de ander een voet kan

zijn. Maar daarvoor is het wél nodig om eerst jezelf te leren kennen. Waarín ben je dan uniek? Welke talenten en eigenschappen héb je dan van God gekregen, waarmee je op jouw manier mag gaan liefhebben, iets mag bijdragen in deze wereld? Ben je een hand, of ben je een voet? Ik deed een aantal testen die woorden gaven aan mijn persoonlijkheid en aan hoe dingen voor mij werken. Dingen die voor iedereen anders zijn! Voordat je keuzes kunt maken, moet je wel eerst weten hoe je in elkaar zit...

Langzamerhand begonnen er bij mij wat kwartjes te vallen en nam de hoop op een ander leven toe.

Tip: tussentijds je hart raadplegen kan ervoor zorgen dat je af en toe een koerswijziging inzet, waardoor je niet ineens geconfronteerd wordt met 'nu ben ik het zat - alles moet anders!'. En hierdoor heb je minder kans om op den duur burn-out of overspannen te raken.

Wat zegt jouw hart jou nu? Waar heb je behoefte aan?

Herken je dat? Dat je soms vooral leeft vanuit je hoofd? Dat je keuzes maakt, die vooral voortbouwen op eerdere stappen? Omdat het nu eenmaal verstandig is?

En verlang je ernaar om hier 'uit te stappen'?

Ja maar...

Hoe hoopvol ook, regelmatig drongen zich allerlei 'ja-maars' aan mij op. Was het niet iemand anders die met gefronste wenkbrauwen op mijn verhaal en gedachtenspingsels reageerde, dan waren het wel mijn eigen kritische gedachten die met mijn vlinders aan de haal gingen. Klopte dit alles wel? Mag ik nou wel 'mezelf zo centraal stellen'? Zo van mijzelf uitgaan? Past toevallig wel héél mooi in mijn eigen straatje (wie wil er nou niet gelukkig zijn)... Hoe zit het dan met 'sterven aan jezelf' en 'de ander uitnemender achten dan jezelf'? En uiteindelijk gaat het toch om God en niet om ons? Wie dacht ik wel niet dat ik was.

En, even heel praktisch; hoe dacht ik het te gaan doen met onze hypotheek, als ik iets zou gaan doen met mijn hart? Dromen vanuit je hart is leuk, maar levert over het algemeen geen rooie cent op. En ja, we zaten wel nét in een nog iets te groot huis, in de verwachting dat ons salaris toch wel alleen nog maar zou gaan stijgen...; er móest geld binnenkomen via mij.

En wat nou als ik weer opnieuw aan de studie moest? De studieschuld van mijn eerste studies was nog niet eens afbetaald. Moest ik nu opnieuw gaan investeren? En hoe wist ik dan of dat het wél zou zijn?

Op sommige dagen besloot ik dat ik toch beter kon blijven zitten waar ik zat, zodat ik met m'n hark euro's kon blijven vergaren. Niet teveel aandacht aan mezelf bestedend...

De hoop op verandering ebde dan ook voor even weer helemaal weg.

Welke excuses heb jij om maar geen koerswijziging in te zetten?

Wat is de prijs die je moet betalen wanneer je die koerswijziging níet inzet?

Wat gebeurt er als je nóg langer blijft zitten in een werksituatie waar je niet blij van wordt en die je helemaal leegzuigt?

In hoeverre speelt je omgeving (je geliefden) een rol in het niet durven nemen van beslissingen die beter voor jou zijn?

Wie ben ik?

Met mijn coach ging ik echter door met uitzoeken wie ik dan precies was. Waarin was ik dan uniek? En wat betekende dat dan voor mij? Hoe zit ik precies in elkaar en waarom reageer ik op anderen zoals ik reageer? Stuk voor stuk kwamen deze onderwerpen aan de orde. Hoewel ik het soms nog steeds twijfelachtig vond of ik nou wel zo met mezelf bezig mocht zijn, vond ik het tegelijkertijd héérlijk. Kennismaken met mezelf voelde letterlijk als 'thuiskomen'. Als 'in jezelf zakken'.

Wat een rust, wat een ontspanning!

Op een dag moest ik een collage maken van 'wie is Nelleke'. Ik vond het eigenlijk een beetje een gekke opdracht (vond mezelf niet zo'n creatieveling), maar om mijn coach niet teleur te stellen (pleaser als ik was :-), deed ik 'm. Ik begon te knippen en plakken en ieder plaatje dat mij triggerde kwam op de collage terecht. Het geheel raakte me. Alle prachtige kleuren, alle mooie bloemen, de fantastisch ogende slagroomtaartjes en witte chocolade, het knusse witte huisje met vakjesramen en rieten dak en, jawel, een schattige Fiat 500. Een stapel boeken - geen dikke, maar vooral heel interessante ;-).

Beelden waar het verlangen naar ontwikkeling, harmonie en perfectie van afspatte. Woorden en zinnen die mij raakten; DIT WAS IK. Ik voelde de energie die er vanaf kwam. Dit waren dingen waar ik blij van werd. Het raakte me in mijn hart. Ik was niet gewend zoveel aandacht aan mezelf te geven.

Gaandeweg de sessies, met af en toe een test en veel opdrachten, kreeg ik een beeld van mijzelf. Van hoe ik écht was. Niet van hoe ik al die jaren had geleefd, vanuit een soort 'imago' van de ambitieuze en bijdehandte aanpakker, maar van wat er écht in mijn hart leefde.

De gevoelige denker en dromer. Extravert en vrolijk, maar ook prima op haar gemak in haar eentje, in de stilte, zonder al teveel prikkels. Jazeker, mét valkuilen, echter allemaal wijzend op sterke punten. Door God in mij gelegd, inclusief talenten. Ik bleek creatiever te zijn dan gedacht. En mijn analytisch vermogen en resultaatgerichte aanpak bleken mijn 'trademark'. Dat niet iedere organisatie daar precies op zit te wachten, zegt iets over die organisatie, niet over mijn waarde.

Ik moest het gaan omkeren. **Waar** kan mijn waarde iets toevoegen? Waar kan ik met mijn van God ontvangen schatten, iets bijdragen aan deze wereld?

Tip: tijd maken om jezelf te leren kennen is niet egoïstisch, het is juist iets waar God heel blij van wordt wanneer we dat doen. Niet alleen leren we onszelf kennen, waardoor we nog meer in verwondering komen van hoe mooi God ons gemaakt heeft, we zullen ook God beter leren kennen, omdat we geschapen zijn naar zijn evenbeeld. En wanneer we ons laten vullen met zijn liefde voor ons (die perfecte liefde uit 1 Corinthiërs 13:4-7), komen we werkelijk tot ons recht, zodat we kunnen gaan schitteren voor Hem! Natuurlijk wil God dat we anderen liefhebben en dienen, maar dat doen we juist wanneer wij echt onszelf zijn en onze talenten (leren) inzetten voor de mensen om ons heen. Niet vanuit vermoeidheid of vanuit een verplichting, maar omdat je het wil.

In hoeverre heb je het gevoel dat je eigenlijk iemand anders bent als er niemand naar je kijkt, dan hoe de omgeving naar je kijkt? Heb je een bepaald imago opgebouwd, wat eigenlijk niet klopt met je eigen hart?

In hoeverre ben jij geneigd om anderen te pleasen?

Zelfacceptatie

Wauw, super om te weten wie ik nu eigenlijk was en dat God mij heeft overladen met een bijzonder palet aan eigenschappen.

Alleen, als ik in de spiegel keek, zag ik nog steeds een gefrustreerde vrouw, onvoldaan met haar leven. Met vooral veel angsten ook. 'Wat als het nou nooit iets wordt met mij?' 'Hoe nu verder?' En 'wie ben ik om iets te gaan uitdragen in deze wereld?' 'Ze zien me aankomen...'. 'Ze moesten eens weten hoe ik écht ben, als niemand kijkt, of als ik uit m'n slof schiet (tegen de kinderen die ik ondertussen had gekregen), omdat ik mijn geduld verlies...'

In mijn hoofd kon ik mijzelf volledig afkraken. Het kritische stemmetje in mijn hoofd was niet bepaald mild.

Op een mooie herfstdag bezocht ik een vrouwendag. Michelle van Dusseldorp sprak en raakte mij diep. 'Wij vrouwen moeten **sterven aan onszelf...**'

Dat was geen nieuws voor mij en niet bepaald opwekkend, vond ik. Haar uitleg was het echter wél! Zij verbond 'sterven aan jezelf' namelijk aan het **negatieve zelfbeeld**, waar veel vrouwen (waaronder ik) aan lijden.

Ze legde uit dat zolang wij lijden aan een negatief zelfbeeld, er twee dingen aan de hand zijn:

- 1) We hebben Gods genade voor ons nog niet volledig geaccepteerd ofwel 'geïnternaliseerd'; het zit nog niet in ons hart! We weten het met ons hoofd, maar doen er nog niets mee.
- 2) Zolang we dat níet doen, kunnen we nóóit vrucht dragen, tot ons doel komen, namelijk 'anderen liefhebben', omdat we dan teveel met onszelf bezig blijven. Dan is er helemaal geen ruimte/energie om iets te doen voor anderen en lopen we even hard leeg qua energie, als dat we lopen om te voldoen aan alle verwachtingen van anderen, klusjes in de kerk en onze 'externe' pogingen om lief te hebben. Dan komt de liefde namelijk niet van binnenuit, maar proberen we alleen ons gedrag aan te passen, omdat dat 'zo hoort'. Omdat het 'moet'. Zeer vermoeiend...

Pas als we Jezus liefde voor ons écht in ons hart laten landen, deze volledig hebben geaccepteerd, zullen wij ons zelfbeeld wel móeten aanpassen, anders nemen we Jezus/God niet serieus. En kunnen we nooit de autoriteit oppakken om iets te gaan betekenen voor anderen (want 'wie zijn wij'...)

Met andere woorden: Wij moeten (als dieperliggende oorzaak van alle zondige neigingen) 'sterven' aan ons *negatieve zelfbeeld*... iets wat de boze maar al te graag juist in stand houdt, om te voorkomen dat wij gaan doen waar we hier voor zijn: liefhebben.

Dussss...

Kick in the ass! Weer een puzzelstukje op zijn plek. Ik besloot dat ik mijn kritische blik moest gaan laten varen. Dat het tijd was voor aanvaarding van Gods liefde voor mij persoonlijk. Voor Nelleke. Dat het tijd was voor overgave. Zodat ik niet langer alles zelf hoefde te doen. Omdat ik dit zó nodig had. Ik kon er niet langer omheen.

Ik liet de diepe liefde van God voor mij persoonlijk tot mij doordringen en voor het eerst in mijn leven voelde ik niet meer de diepe eenzaamheid die ik altijd met mij meedroeg. Het gaf me vleugels, ik voelde me als een klein meisje, rondgedragen op de schouders van Vader.

Wat een heerlijk bevrijdend startpunt om uit te gaan zoeken wie ik was en wat ik wilde met mijn leven. Ik mocht al mijn onvolkomenheden los gaan laten. Daar heeft God mee afgerekend en hoefde ik me niet meer om te bekommeren. Als ik daar maar om blééf malen, nam ik het lijden en sterven van Jezus gewoonweg niet serieus. En kon ik niet verder. Want dan blééf ik niet goed genoeg om wat dan ook maar te gaan doen hier op aarde.

En nu gaan kijken wat ik wél zou kunnen. Vanuit een veilige thuisbasis, een veilige 'bubbel' van Gods volkomen acceptatie van mij en met een missie, al was de invulling ervan mij nog niet helemaal duidelijk.

Voor het eerst in mijn leven besepte ik de diepte en rijkheid van het Evangelie. Het klópt! Van alle kanten. Wat een bevrijding. En wat een lonkend perspectief van daadwerkelijk LEVEN. Op volle kracht, omdat ik me niet meer hoefde te laten belemmeren door mijn onvolkomenheden en angsten. Dingen doen vanuit Gods kracht en liefde in plaats van op eigen kracht.

Relaxed!! Wat werd ik hier **gelukkig** van.

Tip: ofwel je laat je identiteit bepalen door de mensen om je heen, door je omstandigheden of door de mate waarin je goed presteert (vooral vergelijkend, als jij het maar beter doet dan de rest...). Ofwel je laat je identiteit bepalen door Jezus als je Redder te aanvaarden, het feit dat je Gods geliefde kind bent. Jij bent geliefd en kostbaar in zijn ogen, wat je ook wel of niet goed doet. God kijkt niet naar je imago, Hij kijkt naar je hart. Hij kent je volledig - al je valkuilen, huilbuien, snauwerijen en eigenaardigheden en Hij houdt nog steeds heel veel van je! Hoe rustgevend is dat...

Herken je dat? Dat je, als je in de spiegel kijkt, het lastig vindt om tegen jezelf te zeggen dat je van jezelf houdt? Dat je geen vrede hebt met jezelf?

Hoe zou God naar jou kijken? Als zijn unieke en briljante schepsel? Hoe zou het zijn als je vanuit acceptatie van jezelf zou kunnen leven? Zodat je je volledig kunt richten op andere zaken waar je hart naar uitgaat?

Wat wil ik?

Maar hóe dan? Wát zou ik dan gaan doen? Ik dobberde nog een tijd rond met allerlei dromen en plannen. Er borrelde van alles op. Ik registreerde de ene domeinnaam na de andere op internet, bij ieder plan wat ik had. En extravert als ik was besprak ik ongeveer iedere maand een nieuwe mogelijkheid met mijn liefvallige husband, familie en vriendinnen, die na een tijdje het spoor een beetje bijster waren. Ik bleef in rondjes draaien en maar zoeken. Ik barstte van de ideeën, maar wist het gewoon niet. Was bang om wéér verkeerd te kiezen.

De volgende inzichten maakten mij duidelijk dat de enige manier om te stoppen met zoeken en te gaan 'vinden' het maken van een KEUZE was.

- Ik had, bij leven en welzijn, nog zo'n 35 werkzame jaren te gaan; wie zei dat ik al die 35 jaar hetzelfde zou moeten doen?
- Er kunnen meerdere dingen zijn die passen bij je talenten en je persoonlijkheid; zolang de keuze wordt gemaakt vanuit je *hart*, is de kans van slagen groot.

Ik verzamelde al mijn moed en maakte de keuze voor coaching. Ik wilde mensen verder helpen. Hoe en wat precies wist ik nog niet, maar ik begon met het volgen van een opleiding.

Toen ik eenmaal die stap had gezet, kwam er **ontspanning**.

Bij de eerste praktijkdag wist ik direct dat ik goed zat. Nog nooit eerder had ik zoveel plezier bij een opleiding en was iedere trainingsdag een feest. Wat een openbaring! Wat heerlijk om iets te doen waar mijn interesse en affiniteit ligt. En waar ik automatisch al goed in ben! Mijn gevoeligheid, in combinatie met mijn eigen ervaringen, zorgen voor de benodigde empathie en mijn analytisch vermogen zorgt voor een goede aanpak. Wauw. Dit was wat ik wilde. Al snel besloot ik een eigen praktijk te starten.

Zo gezegd zo gedaan. Ik wist dat dit mijn vakgebied was, maar de cliënten kwamen niet vanzelf binnen lopen. Werk aan de winkel. Mijn gebrek aan ondernemersvaardigheden moest worden bijgespijkerd. Training na training volgde en mijn startkapitaal was al snel verdampt, zonder dat er veel euro's binnenkwamen. Aan mijn overtuiging veranderde echter niets; **dít was wat ik wilde**. Hoe dan ook. **En langzamerhand vormde zich in mijn hoofd, door alle trainingen waarin ik had geïnvesteerd, een plan.**

Tip: Wie je bent en wat je wilt, kun je léren. Hoe vroeger je dit doet, hoe sneller jij en je omgeving er de vruchten van plukken. Want als je eenmaal weet wat je wilt, dan is het geen kwestie meer van durven, maar van gáán. Je voelt dat je Gods weg bewandelt voor je leven. En ja dat kan strijd opleveren, omdat de duivel je heel graag van je bestemming af wil houden, maar het zal ook een diepgeworteld 'ja-gevoel' geven: wat het ook kost, ik moet dit doen! En als je dan biddend op weg gaat, dan zul je zien dat je volharding wordt beloond, omdat er 'ineens' allerlei deuren open gaan... Hoe wonderlijk, bijzonder! En vanuit die verrukking ervaar je nog meer moed om te volharden en door te gaan op de (eindelijk) goede weg die je bent ingeslagen. Je investeert, je offert je tijd, geld en energie op, maar je krijgt er zoveel voor terug!

Durf jij te investeren in iets dat je heel graag zou willen? Waarom wel of niet?

In hoeverre besef je dat het investeren in je persoonlijke ontwikkeling een investering is waar je de rest van je leven (en ook de mensen om je heen!) plezier van zal hebben?

Waarin denk jij dat het goed is om de komende maanden tijd, geld en energie te investeren - zodat je (alvast een deel) kunt gaan bereiken van wat je in je hart hebt bedacht?

Wat kost het je, wanneer je besluit om niet te investeren?

En wat levert het je op als je wel de stappen zet die je nodig hebt om datgene te bereiken wat God in je hart heeft gelegd om te doen?

Van futloos naar (eindeloze) power!

Jaren voelde ik me bijna altijd 'moe'. Ik zette maar door op gebieden waar ik eigenlijk helemaal niet wilde zijn. Deze energie kon ik ook gebruiken voor het vakgebied waar ik wél wat in wilde doen.

En ik wist ondertussen exáct wat ik wilde. In de trainingen die ik volgde zag ik allerlei nieuwe mensen met hun eigen bedrijf en ik liet mij inspireren door hen.

Tijdens een workshop over 'weten wat je wilt' wist ik het opeens. Wat de vrouw daar deed op dat podium; dát wilde ik ook. Zij was **inspirerend** door volledig zichzelf te zijn. Stond tijdens de workshops te genieten voor de groep. Helemaal in haar kracht. Dit paste haar volledig. Het geluk spatte ervan af. Je kon zien dat het goed met haar ging.

Maar als ik anderen ook wilde gaan inspireren, wát zou dan precies mijn boodschap zijn? Wat zou mijn persoonlijke missie zijn?

Op een morgen, aan de keukentafel, kwam het idee opeens op in mijn hoofd. Dat er een aantal **universele** stappen zijn die je moet zetten om in je kracht te komen en te blijven. En die stappen vormen een constante **cyclus**.

Deze stappen was ik al een aantal malen tegengekomen. In mijn eigen leven, in boeken over persoonlijke ontwikkeling én in de verhalen van anderen.

Hoe gaaf zou het zijn als meer vrouwen deze ontdekken en zo vanuit hun kracht mogen gaan leven! Vanuit de power, die ze állemaal bezitten, omdat God van hen houdt en hen uniek heeft gemaakt.

Dát werd mijn missie. Dáár zou ik een programma voor gaan ontwikkelen.

Deels op locatie, deels online. Zodat ik zoveel mogelijk vrouwen tegelijk kan inspireren. En omdat ik tegelijkertijd niet al mijn tijd wil verkopen, maar ook vrijheid wil. En tijd voor mijn gezin, familie en vrienden.

Dat zou ik ook gaan doen door het organiseren van events, omdat ik het heerlijk vind om dingen te organiseren, voor groepen te staan en omdat we dan gelijk praktisch aan de slag kunnen.

Het concept voor "Powervrouwen" was geboren.

Ik voelde dat dit een bijzonder moment was, omdat ik tot in het puntje van mijn tenen wíst dat dit was wat ik wilde. Geen moment van twijfel, geen enkele 'ja-maar'

Powervrouwen

LIVING GOD'S PURPOSE

meer in mijn achterhoofd. Ik voelde me opgewonden en vol energie. Niets zou mij ervan weerhouden daar te komen. **Ik voelde een enorme kracht!**

Het gevoel dat je ook wel eens kunt hebben als je een fantastische vacature ziet, waardoor je opeens bedenkt dat je dat zelfs zeven dagen in de week zou willen doen... Of wanneer je een fantastische vakantiebestemming voorbij ziet komen. Dáár wil je heen! De opwinding die dan door je heen schiet...

Ik wist 100% zeker dat dit was wat ik wilde. Ik voelde een oerkracht in mij vrijkomen, een bult energie waar ik gewoon even geen raad mee wist. Hier kwam alles mee samen. Dit lag zo dicht bij wie ik ben... En was niet te vergelijken met al die andere keren dat plannen door mijn hoofd waren geschoten. Dit zóu gewoon gaan gebeuren. No matter what.

Wauw, wat een POWER.

's Avonds ontkurkte ik de fles champagne die klaarlag in de koelkast voor dat ene speciale moment.

Mijn zoektocht was ten einde.

De maanden erna putte ik uit de vrijgekomen kracht en investeerde ik in mijn plan, zette mijn website op, schreef blogs, leerde ik hoe ik een pr-machine moet inrichten en timmerde ik het hele concept in elkaar. Ik bouwde aan MIJN bedrijf. Een droom waarvan ik heel lang dacht dat dit voor mij niet was weggelegd. Wel voor anderen, maar niet voor mij.

Tuurlijk: ik worstelde met de angst dat het niet zou aanslaan, maar was zó gedreven dat dit mij niet kon weerhouden. Ik realiseerde me dat als ik ook maar één persoon zou kunnen inspireren om stappen te gaan zetten om te gaan bloeien voor God, dat de moeite waard zou zijn. Omdat God van mij vraagt van betekenis te zijn voor anderen. **Hij vraagt mij niet de hele wereld te redden, Hij vraagt mij te zijn wie ik ben en te doen wat ik op mijn plek kan doen.** Ik leef voluit en doe mijn best, God doet de rest! Zolang ik mij de liefde van God voor ogen houd, is er geen ruimte voor angst.

Als ik de 'power' die ik heb ontvangen ontrafel, dan denk ik dat hij bestaat uit drie dingen:

- 1) Het besef dat God mij liefheeft, no matter what. Of ik nu faal of niet. Waardoor ik mijn onvolkomenheden kan loslaten en mezelf kan accepteren;
- 2) Het leven vanuit een persoonlijke missie en visie voor mijn leven, op basis van **wie ik ben**;
- 3) Het weten **wat ik wil** en daar ook voor durven gaan!

Heb jij wel eens zo'n moment gehad dat je iets héél graag wilde?
Dat je al je zinnen zette op iets om iets voor elkaar te krijgen?

Samenvattend

- God heeft ons gemaakt met zowel een hart als een hoofd. De Bijbel roept ons op God lief te hebben met heel ons hart, heel onze ziel en heel ons verstand. Je hart geeft hierin belangrijke aanwijzingen als het gaat om **wie** je bent. In Spreuken staat dat 'de gedachten van ons hart bepalen **wie** we zijn'. Ook staat er dat we zuinig moeten zijn op ons hart, omdat 'het de bron is van ons leven'. Wauw, wat mooi!

Met ons hart voelen we liefde van God en van andere mensen voor ons en hebben we zelf lief. Wat de bron is van ons leven. Wat weer zo prachtig aansluit bij het grote gebod.

Heb jij al ontdekt hoe het is om meer te leven vanuit je hart? En wie jij precies bent?

- Je **má**g zijn wie je bent, omdat God heeft bedacht dat je bent wie je bent. Je bent uniek. Je bent de *enige* die op **jóuw** manier, met jouw unieke palet aan ervaringen, persoonlijke eigenschappen en talenten iets unieks kan toevoegen aan deze wereld. Iets kan betekenen. Iets **má**g betekenen. Er is er van jou maar 1. Daarom ben je speciaal. Ook al zijn er nog 7 miljard anderen...

Wat maakt jou uniek? Wat zou jouw uniek bijdrage kunnen zijn aan de wereld?

- Als je op zoek gaat naar Gods doel met je leven, zijn dit de benodigde stappen:
 - 1) Op zoek naar **wie** je bent - onderzoeken van jouw hart
 - 2) Jezelf volledig accepteren, met alle plussen en minnen (bevrijd van je onvolkomenheden)
 - 3) Op zoek naar wat je **wilt** - welke verlangens heeft God in jouw hart gelegd?

Zodat je

- 4) Gehakt maakt van belemmeringen en leeuwen en beren
- 5) Het veel beter lukt om gezond te leven en dergelijke, omdat je weet waarvoor je het doet
- 6) En daardoor vanuit ENERGIE kunt GAAN.

Wat houdt jou nog tegen om vandaag te starten?

- Het vinden van Gods doel met jouw leven, is een **proces**. Het vraagt je om jezelf te ontwikkelen en bovengenoemde stappen ook daadwerkelijk te

doorlopen. De stappenplannen in de programma's van Powervrouwen zijn faciliterend en hebben het doel te **inspireren**. Het proces moet je echter wel zélf doorlopen en DOEN en vraagt, voor een maximaal toegevoegde waarde, een gemotiveerde en 'open mind'.

Wij zijn er 100% van overtuigd dat je dan wel degelijk invloed hebt op jouw eigen leven. Dat ook jij kunt leven vanuit je power.

En wees niet te bang; God is almachtig en grijpt echt wel in als Hij het anders wil.

**Hoe open-minded ben jij? Genoeg om je leven een mooie wending te gaan geven?
Wat kun jij doen om vandaag al een (kleine) stap te zetten?**

Over Nelleke de Wit en Powervrouwen!

In 2016 startte Nelleke, van origine Bestuurskundige en Beadrijfseconoom, na haar carrièreswitch een coachspraktijk voor (hooggevoelige) vrouwen. Hoewel zij het heerlijk vindt om vrouwen 1 op 1 te coachen, voelde ze al snel het verlangen om méér vrouwen tegelijkertijd te kunnen helpen. Ze ontwikkelde het online concept voor Powervrouwen, dat in 2017 werd gelanceerd. Ze trainde op deze wijze al duizenden vrouwen, organiseert events en popelt om haar programma's verder uit te bouwen.

Samen met Carianne Ros, met wie ze een tijdlang samenwerkte, schreef ze het boek 'Leef je Roeping', waarin de universele ontwikkelstappen worden beschreven.

Graag verbindt Nelleke theologie aan persoonlijke ontwikkeling, wat je terugziet in alle programma's van Powervrouwen.

Het programma 'PowerLife' is een ontwikkel- en loopbaanprogramma van 6 maanden, speciaal voor vrouwen die het gehele proces richting een leven vanuit kracht op een diepgaande (en daarmee zeer effectieve!) manier willen doorlopen en die alle stappen willen zetten, zodat ze die vrouw worden zoals God hen bedoeld heeft. Niet alleen dingen leren, maar ook direct **ervaren**. Van zoeken naar '**vinden**'. Speciaal voor gedreven en enthousiaste vrouwen die eruit willen laten komen wat erin zit en willen groeien in persoonlijk leiderschap.

Nelleke voelt zich niet langer schuldig om haar hart te volgen, maar juist vrij om daar gehoor aan te geven. Zodat ze op haar unieke wijze een bijdrage mag leveren aan deze wereld. Dat ze andere vrouwen mag liefhebben en hen via de programma's van 'Powervrouwen' mag inspireren om op zoek te gaan naar wie zij dan zijn, en waar hun persoonlijke power zit, om uiteindelijk de wereld weer een stukje mooier te maken. Zodat 'het goede' en 'liefde' zich als een virus zullen verspreiden. Juist in een tijd van groeiende spanning en negativiteit in de wereld.

Niet meer leven vanuit angst of zorgen, maar vanuit vertrouwen en (Gods!) liefde, zodat we een lichtend licht mogen zijn.

Ze vindt het supergaaf dat ze daar een bijdrage aan mag leveren. Dat is haar missie. Daar gaat ze volledig voor. Omdat dat is wat ze écht wil en waar ze 100% intrinsiek voor gemotiveerd is, wat de kans dat ze het volhoudt en resultaat zal bereiken, een stuk groter maakt. Met Gods hulp.

Zij staat voor 100% 'AAN'.

Jij ook?

Als zij het kan, kun jij het ook!

Verlang jij naar bloei? Wil je er ook uit laten komen wat erin zit?

Kom in beweging, zet vandaag de volgende stap en meld je aan voor het Powervrouwen Event:

Ontdek meer over de vijf universele stappen om te gaan bloeien, zodat je éindelijk kunt gaan LEVEN i.p.v. overleven. Eruit laten komen wat erin zit, impact hebben, zonder schuldgevoel.

Ruim 1.800 vrouwen gingen je voor!

Als lezer van dit E-book ontvang je **€20 korting**, omdat ik het event voor zoveel mogelijk vrouwen toegankelijk wil maken!

1 Dag geldig.

Dit is de link:

<https://vrouwen-met-power.nl/korting-event-na-e-book-fiat>

**“Je kunt niet meer worden dan jezelf.
Je kunt wél meer jezelf worden.”**

Dankjewel voor het lezen van dit E-book. Ik wens je alle goeds op jouw levensreis!

Hartelijke groeten,

Nelleke

Powervrouwen

LIVING GOD'S PURPOSE